

משנכנס אדר מרבית בשמחה

- א. "תחת אשר לא-עבדת את-ה' א-להיך בשמחה ובטוב ללב מרב כל. ועבדת את-אידיך אשר ישלחנו ה' בך ברעב ובצמא ובצירם ובחסר כל".
- ב. "השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן. עבודה גדולה היא. וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפרע ממנו שנאמר תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב ללב. וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה. ועל זה הזהיר שלמה ואמר אל תתהדר לפני מלך. וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא הגדול המכובד העובד מאהבה. וכן דוד מלך ישראל אמר ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני. ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' שנאמר והמלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה' וגו': (רמב"ם סוף הלכות לולב)
- ג. חסידים אומרים בשם הרה"ק רבי אהרן מקרלין בזה"ל: "שמחה איז נישט קיין מצוה, אבער וואס שמחה קען צו ברענגען קען קיין איין מצוה נישט צו ברענגען, עצבות איז נישט קיין עבירה, אבער וואס עצבות קען צו ברענגען קען קיין איין עבירה נישט צו ברענגען", [שמחה איננה מצוה, אבל מה ששמחה יכולה להביא שום מצוה אינה יכולה להביא, עצבות איננה עבירה אבל מה שעבירה יכולה לגרום שום עבירה אינה יכולה לגרום]
- ד. מובא בשם החזו"א שביאר במתק לשונו ואמר: "מה הפשט 'מרוב כל'? - אמר הקב"ה הא לכם קצות החושן, הא לכם רעק"א!"